

Η Ιστορική προέλευση των ονομασιών των κεντρικότερων πλατειών στην Αθήνα

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 26 Ιανουαρίου 2012 20:33 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Πλατεία Αμερικής

Περιβάλλεται από τις οδούς **Πατησίων**, **Μηθύμνης**, **προεκτ. Λευκωσίας και Σπάρτης**. Παλαιότερα η πλατεία αυτή λεγόταν **«Αγάμων»**. Το όνομα είχε δοθεί από τον λαό επειδή τότε ήταν ερημική και αποτελούσε κέντρο ερωτικών συναντήσεων και επειδή στο «άθλημα» αυτό επιδίδονταν τότε περισσότερο οι άγαμοι. Αρχικά λεγόταν επίσημα και πλατεία **Ανθεστηρίων**, επειδή στην περιοχή της, όπου τότε δεν υπήρχε κανένα σπίτι, γιορταζόταν η Πρωτομαγιά. Η σημερινή πλατεία **Αμερικής**, σύμφωνα με την Πράξη Ονοματοθεσίας του Δημοτικού Συμβουλίου, δόθηκε προς τιμή των ΗΠΑ, για τον φιλελληνισμό που επέδειξαν οι κάτοικοί τους.

Ανεξαρτησίας (Βάθης)

Η πλατεία αυτή είναι περισσότερο γνωστή ως **«Πλατεία Βάθης»**, όνομα που προέρχεται από παλαιά ονομασία της θέσεως (Βάθη), γιατί από εκεί περνούσε ο δρόμος του Μενιδίου (Αχαρνών) μέσα από την κοίτη του ρέματος του Κυκλοβόρου. Το ρέμα αυτό στη συνέχεια καλύφθηκε και αποτέλεσε την σημερινή **οδό Μάρνη**. Η πλατεία ονομάστηκε επίσημα **«Ανεξαρτησίας»** για να τιμηθεί η απελευθέρωση και ανεξαρτησία της Ελλάδας μετά την επανάσταση του **1821**. Βρίσκεται στην συμβολή των οδών **Αχαρνών, Μάρνη, Καματερού, Μαιζώνος και Λιοσίων**.

Βικτωρίας

Βικτωρία Αλεξανδρινή (1819-1901): Βασίλισσα της Μεγάλης Βρετανίας. Ήταν κόρη του Εδουάρδου, Δούκα του Κέντ και της πριγκίπισσας Λουΐζας Βικτωρίας. Ανέβηκε στο θρόνο σε ηλικία **18** χρονών και έμεινε σ' αυτόν επί **64** χρόνια. Παντρεύτηκε το γερμανό πρίγκιπα Αλβέρτο του Σάξ-Κόμπουργκ-Γκότα το **1840** και απέκτησε πολλά παιδιά. Ήταν ικανή βασίλισσα και θεωρήθηκε σύμβολο της ακμής και της ισχύος της Βρετανικής Αυτοκρατορίας. Η βασιλεία της σημάδεψε μία ολόκληρη εποχή και νοοτροπία για τη Μεγάλη Βρετανία (Βικτωριανή εποχή). Στις μέρες της έγινε η ένωση των Επτανήσων (που ήταν υπό Βρετανική προστασία) με την Ελλάδα (**1864**). Στο θρόνο τη διαδέχθηκε ο γιος της Εδουάρδος, πρίγκιπας της Ουαλίας, ως Εδουάρδος Ζ'. Η πλατεία αυτή λεγόταν άλλοτε πλατεία **«Κυριακού»** από το Δήμαρχο Αθηναίων Παναγή Κυριάκο (1870-1879), που είχε εκεί κοντά το σπίτι του. Οι εργασίες διαμορφώσεώς της άρχισαν το **1872**. Η ονομασία Πλατεία Βικτωρίας δόθηκε προς τιμήν της βασίλισσας της Αγγλίας, οι πολιτικοί όμως αντίπαλοι του Παν. Κυριάκου, τότε δημάρχου, έλεγαν ότι δόθηκε προς τιμήν της ... κόρης του Βικτωρίας.

Πλατεία Βεΐκου (Γαργαρέττα) Βεΐκος Λάμπρος (+1827): Σουλιώτης οπλαρχηγός και αγωνιστής του **1821**, γιος του επίσης οπλαρχηγού Φώτου Βεΐκου. Όταν ο Αλή Πασάς κατέλαβε το Σούλι (**1802**) κατέφυγε στην Κέρκυρα, από όπου ξαναγύρισε στην πατρίδα του, για να αγωνιστεί εναντίον του Αλή Πασά. Κατέβηκε κατόπιν στην επαναστατημένη Ελλάδα, μπήκε στο πολιορκημένο Μεσολόγγι και από εκεί στάλθηκε στην Ύδρα για να συγκεντρώσει βοήθεια για τους πολιορκημένους. Αργότερα πολέμησε με τον Καραϊσκάκη και τον Κίτσο Τζαβέλα. Σκοτώθηκε στη μάχη του Αναλάτου (στη σημερινή περιοχή του Αγίου Σώστη της λεωφόρου Συγγρού). Η πλατεία (και η συνοικία) αρχικά ονομάστηκε «**Γαργαρέττα**» πήρε την ονομασία της από την μεσαιωνική οικογένεια Γαργαρέττα, που είχε κτήματα στην περιοχή της.

Πλατεία Κάνιγγος

(σωστότερα «Κάννινγκος») Κάννινγκ, **Γεώργιος (Canning 1770-1827)**: Περίφημος βρετανός πολιτικός και φιλέλληνας, από το Λονδίνο. Διακρίθηκε ως υπουργός των Εξωτερικών. Την εποχή εκείνη η πολιτική της Αγγλίας, όπως και των άλλων Μεγάλων Δυνάμεων (Ιερά Συμμαχία), ήταν γενικά υπέρ της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, από φόβο όμως προς την επιρροή της Ρωσίας στην Ελλάδα, ο Κάννινγκ απηύθυνε το **1823** διακοίνωση στην Τουρκία καλώντας την να σεβαστεί τις υποχρεώσεις της προς τους χριστιανούς. Το **1825** διέταξε την κυβέρνηση των Ιονίων Νήσων να θεωρούν τους Έλληνες επαναστάτες ως εμπόλεμους. Δε δέχθηκε πρόταση των Ελλήνων να πάρει υπό την προστασία του τον Αγώνα τους, τους έδωσε όμως υποσχέσεις για τη μεσολάβηση του. Είναι από τους πρωτεργάτες του Πρωτοκόλλου των Μεγάλων Δυνάμεων «Περί ανεξαρτησίας της Ελλάδος», που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 6 Ιουλίου **1827**. Πέθανε στις **27 Ιουλίου 1827**, δηλ. σχεδόν αμέσως μετά την υπογραφή του πρωτοκόλλου αυτού. Μαρμάρινος ανδριάντας του, έργο του Βρετανού γλύπτη Τσαντρεϋ (Chantrey) βρίσκεται στην ομώνυμη πλατεία.

Πλατεία Κλαυθμώνος

Το όνομα αυτής της πλατείας οφείλεται στο ότι στην προ του **1909** περίοδο, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν ήταν μόνιμοι όπως σήμερα, οι απολυμένοι, οι «Παυσανίες» όπως τους έλεγαν, πήγαιναν εμπρός από το Υπουργείο Εσωτερικών που ήταν στην πλατεία αυτή και με κλάματα και θρήνους («κλαυμούς») παρακαλούσαν να τους ξαναπρολάβουν. Δεδομένου ότι τέτοιες απολύσεις συνέβαιναν τακτικά σε κάθε αλλαγή κυβερνήσεως, οι σκηνές αυτές ήταν αρκετά συχνές στην πλατεία. Ανάδοχος της ονομασίας ήταν πάντως ο συγγραφέας και κατόπιν ακαδημαϊκός **Δημ. Γρ. Καμπούρογλου**, που πρώτος ονόμασε την πλατεία «Κλαυθμώνος» σε ένα χρονογράφημα του στην «Εστία» το **1878**. Η πλατεία Κλαυθμώνος είναι ο πρώτος χώρος που δεντροφυτεύτηκε στην Αθήνα. Για το σκοπό αυτό ο βασιλιάς της Βαυαρίας Λουδοβίκος έστειλε τον ειδικό κηποτεχνικό Σμάρατ. Στη δυτική πλευρά της υπήρχαν οι τρεις συνεχόμενες οικίες των Βούρου, Μαστρονικόλα και Αφθονίδου, όπου έμειναν αρχικά οι βασιλείς Όθωνας και Αμαλία μετά τους γάμους τους. Στα σπία αυτά (όσα σώζονται) στεγάζεται σήμερα το «Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών». Στην πλατεία υπήρχαν επίσης τα κτίρια των Υπουργείων Εσωτερικών και

Οικονομικών. Πολλές περιπέτειες πέρασε η επίσημη ονομασία της πλατείας. Στο αρχικό σχέδιο της πόλεως των Αθηνών (του von Klentze) λεγόταν «Πλατεία Αισχύλου». Κατόπιν ονομάστηκε «Πλατεία Νομισματοκοπείου» γιατί εκεί ήταν το κτίριο του Νομισματοκοπείου. Στη συνέχεια η πλατεία ονομάστηκε «**25ης Μαρτίου**», όνομα που κράτησε για πολλά χρόνια. Κατόπιν μετονομάστηκε σε «**Πλατεία Δημοκρατίας**» και μετά πήρε και επίσημα πλέον το όνομα με το οποίο ήταν πάντοτε γνωστή, «Πλατεία Κλαυθμώνος». Τέλος τον Ιούνιο του **1989** μετονομάστηκε σε «**Πλατεία Εθνικής Συμφιλίωσης**» με την αφορμή των αποκαλυπτηρίων του ομώνυμου μνημείου στην πλατεία.

Πλατεία Κολιάτσου

Η πλατεία Κολιάτσου όπως είναι σήμερα

Κολιάτσος Στυλιανός (+ 1878): Στρατιωτικός και πολιτικός που έδρασε στο γ' τέταρτο του 19ου αιώνα. Η οικογένεια Κολιάτσου είχε κτήματα στην περιοχή που είναι σήμερα η πλατεία και η ομώνυμη συνοικία. Ο Στυλιανός Κολιάτσος ήταν αξιωματικός της χωροφυλακής επί Όθωνος και εκλέχτηκε πληρεξούσιος στη Β' Εθνοσυνέλευση (**1864**) και πολλές φορές βουλευτής. Έπαιξε επίσης σημαντικό ρόλο στις συζητήσεις για το Σύνταγμα της χώρας. Διετέλεσε Δημοτικός Σύμβουλος Αθηναίων από το 1866 έως το 1878 και Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου (1866-1874). Βρίσκεται μεταξύ των οδών **Πατησίων, Καλλινίκου και Σίφνου**.

Πλατεία Κολωνακίου

Η επίσημη ονομασία είναι **Πλατεία Φιλικής Εταιρείας**. Η ονομασία προέρχεται από κάποιο παλιό στύλο (**κολωνάκι**) που υπήρχε εκεί κοντά (υπάρχει και σήμερα στο κηπάριο της πλατείας) και που μάλλον ήταν «αποτρεπτικό» νόσων και θεομηνιών. Ο στύλος (**φώτο**) αυτός έδωσε το όνομά του στη σημερινή συνοικία, μια από τις καλύτερες της Αθήνας. Πρέπει πάντως να σημειώσουμε ότι η περιοχή του Κολωνακίου πάνω από την Δεξαμενή λεγόταν παλαιότερα «**Κατσικάδα**», γιατί Λιδωρικοί γαλατάδες έβοσκαν εκεί τις κατσίκες τους, στις πλαγιές του Λυκαβηττού.

Πλατεία Κουκάκη

(και όχι Κουκακίου) **Κουκάκης Γεώργιος**: Εργοστασιάρχης σιδερένιων κρεβατιών, που πρώτος έκτισε σπίτι στην περιοχή αυτή και της έδωσε το όνομά της. Το σπίτι αυτό βρισκόταν στην ανατολική γωνία των οδών Δημητράκοπούλου και Γεωργ. Ολυμπίου και κατεδαφίστηκε στα μέσα του **20ου** αιώνα. Η πλατεία σχηματίζεται στη συμβολή των οδών **Βεΐκουτ, Ορλωφ, Ματρόζου και Γεωργ. Ολυμπίου**.

Πηγές

<http://delfinaki-sunset.blogspot.com/>

<http://aneiromai.blogspot.com>

Πηγή